

dundakow popadnuli a hobešyli." Tegdy bu našch lud sašej poschichny.

Po niži połteru schtundoma pschirejtowa ten žandarma sašej ſlědč a poweże: „Ten regiment jo na nogach a schěgno psches Gunderhof na tog winika.”

„Tym dej to sašejpſchiženje sajjisch!” bachtascho ſe lipowy bur. Ten mudkejschy Willibald pač motgroni: „Nebduli jan druge winiki ſa nimi pschisch; mě ſe ſda, až te nejſtu ſami!”

Prědne starzeńe.

Wot wyrtembergſkego wojskwa bu patroullja hu-
poſłana, to běchu generalſtabſoffizier groba Zeppelin,
tſcho badeňſke huſchki a ſtyčo dragonače. Te mějachu
pschikafní, až ſa Lauterburg jochtaſch a hoglēdaſch, lež
tam wele winikow (Franzofařow) jo ſejzonych. Gluzne
pschebenuchu woni Sulz, Wörth, Fröſchweiler a doſtachu
jadnu huſchynu, wotžož daloko do landu wižesč
možachu. Pschi ſlědč-rejtowanju hufstachu woni we
jadnom dwore ſrěž gole, kenz ſe Schirlenhof poměnijo.
Sse winikow řenažejuze, ſtawichu woni ſwojich koňow
do woſczechow a grožow, aby chylu wotpozynuli po
tom dlujkem jochtańu. Južo ſchkréchu ſe pjazone jaja
we ſchlepone, — toſč naſtańo ſogol wenze, zeły fran-
zoiſki regiment běſcho jich napadnuł, ten dwor jo hob-
ſtupjony! Bo nět? Nože a widlize padnu jim ſru-
ſowu, te mjaze leſche ſ nožnow wen a ſa ſklupy ſtupeze
budu ſe hoberaſch tač dlujko ač možno! Prědna
huſchka ſtagno a franzoiſki podhuſchke lažy na ſemji!